

[Nordqvist.]

lukket af for skattefiduser og i øvrigt få systematiseret alle disse vanskelige områder, så de er tilgængelige for almindelige mennesker. Det er altså første halvleg, men vi kan vende tilbage til det andet senere. Jeg synes, det er prisværdigt, at vi i hvert fald nu får denne del først.

Der er, må jeg vel have lov til at gå ud fra, enighed om, at ingen af de eksisterende ordninger må kunne anvendes til skattefiduser, og de foreslåede bestemmelser om afgift og tillægsskat skulle lukke af for de utilsigtede skattemæssige begunstigelser.

Det er naturligvis svært efter en foreløbig gennemgang at bedømme, om de foreslåede bestemmelser er absolut vandtætte, men jeg går ud fra, at vi i udvalget får tilstillet tilstrækkeligt materiale, således at vi kan regne os frem til, om dette holder stik. Jeg vil gerne præcisere, at det radikale venstre i hvert fald lægger vægt på, at enhver form for skattefidus forhindres.

At kritisere lovgiverne for de her nævnte ordninger er vel nok i nogen grad for smed at rette bager. Hensigten og den gode vilje er umiskendelig, men det må vel indrømmes, at den menneskelige fantasi er uden ende. En i sig selv acceptabel ordning misbruges, og alt efter temperament kan man så afgøre, om denne fantasi udfoldes for at bedrøve statskassen, for at opmuntre forsikringsageren eller måske for at bringe forsikringsageren kontante glæder. En sluse er lukket, men tilbage står: hvem bliver vor tids Lorenzo Tonti? Det var ham, der i sin tid opfandt tontinen, hvis der ellers er nogen, der ved, hvad det er. Når lovforslaget er vedtaget og gennemtygget af eksperter, hvad bliver så det næste? Med andre ord, hvorledes sikrer vi os mod nye fidusmuligheder? Det kan formentlig kun ske ved alene at tillade nærmere beskrevne og hidtil kendte former; jeg vil indrømme, at det unægtelig er et følt indgreb i aftalefriheden, hvis vi skal den vej, men det er muligt, det kan blive nødvendigt.

I bemærkningerne til §§ 12 og 13 behandles spørgsmålet om kreditforfølgning af indbetalte og båndlagte midler; det anføres, at det ikke er hensigtsmæssigt i skattelovgivningen at afgøre disse civilretlige problemer, og lovforslaget indeholder da heller ikke bestemmelser om, at midler skal være und-

draget kreditorforfølgning. Jeg kan tilslutte mig disse betragtninger, men jeg vil dog gerne henstille, at disse uhyre komplicerede problemer snarest afklares.

Jeg konstaterer med glæde, at det, der her foreslås, er foreneligt med både sociale fonds og forskellige former for udbyttedeling, som vi alle sammen gerne ser fremmet.

Den foreslåede afgift og tillægsskat foreslås at skulle tilfalde kommunen med en tredjedel. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ved denne fordeling har taget hensyn til den amtskommunale indkomstskat.

Flere ordførere har været inde på den kendsgerning, at lovforslaget i visse henseender får tilbagevirkende kraft, og jeg vil da indrømme, at man i juridiske kredse almindeligvis er betænkelig ved noget sådant, men jeg kan se, at finansministeren i hvert fald har overvundet sine betænkeligheder og bl. a. anfører, at det er moralsk forsvarligt, fordi det først og fremmest rammer tilfælde, der ligger helt uden for lovens hensigt. Jeg er ikke helt glad for denne bemærkning og håber da heller ikke, at ministeren ramler ind i en retssag, men vi har da lov til at håbe på, at det udvalg, der nu bliver nedsat, under behandlingen kan finde frem til en formulering, der kan fjerne også de juridiske betænkeligheder.

Jeg er sikker på, at lovforslaget vil vække fryd i vide kredse på grund af, at man udelader bestemmelsen i den gældende lov om, at der kan ske udbetaling af kapitalforsikringer m. v. til kvinder ved ægteskabsindgåelse. Men jeg håber ikke, at rødstrømperne når helt frem til bemærkningerne side 38, hvor det primært anføres, at reglen er administrativt besværlig, og dernæst, at man ikke har fundet tilstrækkelig begrundelse for ikke at ligestille kvinder og mænd. Faktorenes orden er ikke ligegyldig, og i øvrigt behøver man vel ikke ligefrem at søge efter en begrundelse for forskelsbehandling.

Jeg forudser et interessant og langvarigt udvalgsarbejde, og jeg kan tilsige ministeren mit partis både positive og inciterende medvirken.

Helge von Rosen: Jeg skal knytte nogle bemærkninger til det sidste af lovforslagene, forslag til lov om ændring af ligningsloven.

Der er i dette forslag efter min mening to afgørende momenter. For det første, at man